

стори ся, моліжъ, че си въ сѣтованіе, и
облѣчи дрехы на сѣтованіе, и не ся по-
мазуваи съ елей, но бѣди като жена сѣ-
8 тующа много дни за мъртвецъ: И иди
при царя та му говори споредъ тѣзи думы. И туро Иоавъ думы-тѣ въ уста-та и.
4 И като говори Фекойка-та жена на
царя, пади на лице до земїж-тѣ, тася
5 поклони, и рече: «Помогни ми, царю. И
рече ѹ царь-тѣ: Що имашъ? А тя рече:
Охъ! азъ съмъ жена вдовица, и умръ-
6 мжжъ ми. И раба-та ти имаше двама сы-
нове, които ся сбихъ и двама-та на поле-
то и нѣмаше нѣккой да ги раздоши, но у-
7 дари единий-тѣ другий-тѣ, и го уби. И
ето, станахъ всички-тѣ роднини про-
тивъ рабж-тѣ ти, та рекохъ: Прѣдай о-
ногози който удари брата си, за да го у-
мртвимъ за животъ-тѣ на брата му ко-
гото уби, и да истрѣбимъ кушина настѣ-
дника: и така ще угасять вѣглиѣ-тѣ
който ми е останжъ, та да не оставятъ
на мжжа ми име, нито остатъкъ, по ли-
8 це-то на земїж-тѣ. И рече царь-тѣ на
женїж-тѣ: Иди въ домъ-тѣ си, а азъ ще
9 заповѣдамъ за тебе. И рече Фекойка-та
жена на царя: Господарю мой царю, не-
ка е на мене беззаконіе-то, и на отечес-
кій-тѣ ми домъ: а ѹ царь-тѣ и прѣстолъ-
10 ти му да сж неповинни. И рече царь-тѣ: Който проговори противъ тебе, доведи го
11 при мене, и нѣма вече да тя докачи. И тя рече: Нека помене, моліжъ, царь-тѣ Го-
спода Бога своего, и нека не остави да
ся умножатъ отмѣстителите на кръвъ-
тѣ за истрѣблениетѣ на кръвъ-
тѣ за истрѣблениетѣ, и да погубятъ сына
ми. А той рече: «Живъ Господь, нито е-
динъ косемъ на сына ти не ще да падне
на земїж-тѣ.

12 Тогазъ рече жена-та: Неко говори, моліжъ, раба-та слово на господаря си ца-
13 ря. И рече: Говори. И рече жена-та: За-
що си помислилъ ты такъвъ нѣщо «противъ Божій-тѣ людие? понеже царь-тѣ говори това като повинентъ человѣкъ, като царь-тѣ не възвраща «заточенный-тѣ
14 си. Защо «непрѣмѣнно ще умремъ, и смы като вода разлѣна по земїж-тѣ, които ся не сбира пакъ: и Богъ не от-
нема душъ, но «намѣрва срѣдства, щото заточенный-тѣ да не остане отдалечень
15 отъ него. Сега за това дойдохъ да прогово-
рихъ това на господаря си царь-тѣ, за-
що людіе-тѣ мя уплашихъ и раба-та
ти рече: Ще говори сега на царя: Може бы царь-тѣ да испѣлни прошеніе-то
16 на рабж-тѣ си. Защо царь-тѣ ще по-
слуша, за да избави рабж-тѣ си отъ рж-

кж-тѣ на человѣка идти иска да побуди
мене и сына ми купно, отъ Божіе-то на-
слѣдіе. Рече даже раба-та: Рѣчъ-та на
господаря ми царь-тѣ ще бѣде сега утѣ-
шителна; защото както е ангелъ Божій,
така е господарь-тѣ ми царь-тѣ, за да
разсаждава добро-то и зло-то: и Господь
Богъ твой ще бѣде съ тебе.

18 Тогазъ отговори царь-тѣ и рече на же-
нїж-тѣ: Да не скрьешъ отъ мене сега това, за което ще тя попытамъ азъ: и
рече жена-та: Нека проговори, моліжъ,
19 господарь-тѣ ми царь-тѣ. И рече царь-тѣ: Съ тебе ли е въ всичко това ржка-та на
Иоава? И жена-та отговори и рече: Жи-
ва е душа-та ти, господарю мой царю, отъ всичко това що изрече господарь-тѣ
ми царь-тѣ никой не може ся уклони и
надесно, ии налѣво; защото рабъ-тѣ ти
Иоавъ, той ми заповѣда, и «стой тури всички
20 ти. Рабъ-тѣ ти Иоавъ направи това, за да
обърне лице-то на тжзи думи: и госпо-
даръ-тѣ ми въ муръ, както мудростъ-та
на ангелъ Божій, за да познава всичко
що е на земїж-тѣ.

21 И рече царь-тѣ на Иоава: Ето, сега на-
правихъ това нѣщо: иди прочее, доведи
22 младый-тѣ Авессалома. И пади
съ лице-то на земїж-тѣ, та ся поклони,
и благослови царя: и рече Иоавъ: Днесъ
познава рабъ-тѣ ти че намѣръхъ благо-
дать прѣдъ очи-тѣ ти, господарю мой ца-
рю, защото царь-тѣ стори споредъ думж-
23 тѣ на рабъ-тѣ си. Тогазъ станж Иоавъ
та уотиде въ Гесуръ, и доведе Авесса-
24 лома въ Иерусалимъ. И рече царь-тѣ: Да
ся върнє въ домъ-тѣ си, и ѿда не види
лице-то ми. И върнж ся Авессаломъ въ
домъ-тѣ си, и не видѣ лице-то на царя.

25 А въ всичкий Израилъ нѣмаше человѣкъ толкозъ много похваленъ заради
красотж-тѣ си, както Авессаломъ; «отъ
петж-тѣ на ногж-тѣ му, дори до върхъ-
26 тѣ му, нѣмаше въ него порокъ. И когато
стрижеше главж-тѣ си, (защото всяка
годинж ѵѣ стрижеше; понеже косли-тѣ
му натегнувахъ, за това ги стрижеше:)
прѣтегляше власы-тѣ на главж-тѣ си, и
тежоеж дѣствѣ сикли споредъ царскж-тѣ
27 теглилж. И «родихъ ся Авессалому три-
ма сынове, и една дѣщера именуема Фа-
маръ: тя бѣ прѣкрасна жена.

28 И сѣдѣ Авессаломъ въ Иерусалимъ двѣ
години цѣлы, а «лице-то на царя не ви-
29 дѣ. За това проводи Авессаломъ до Иоава
за да го проводи при царя; но той не
раки да дойде при него: прати пакъ вто-

^a Виж. Руе. 8; 3.^z Ст. 14. Исх. 4; 15.º 1-Пар. 20; 41. Гл. 1; 2.º Виж. 4 Пар. 6; 26, 28.º Виж. Гл. 12; 1.º Чис. 35; 19. Втор. 19; 12.^и Быт. 27; 13. 1 Цар. 25; 24.^и Мат. 27; 25.^и Гл. 3; 28, 29. 3 Цар. 2; 33.^и Чис. 35; 15, 25, 28.^и Чис. 35; 19.^и 1 Цар. 14; 45. Дѣян. 27; 34.^и Смд. 20; 2.^и Гл. 13; 37, 38.^и Иов. 34; 15. Евр. 9; 27.^и Чис. 35; 15, 25, 28.^и Гл. 19; 27.^и Ст. 3.^и Гл. 17. Гл. 19; 27.^и Гл. 13; 37.^и Быт. 43; 3. Гл. 3; 13.^и Иса. 1; 6.^и Виж. Гл. 18; 18.^и Ст. 24.